

МЕДИА МОНИТОРИНГ

24 ЯНУАРИ 2019 г.

Член на:

Източник: Капитал

Заглавие: Брюксел срещу пластмасата Точка на рециклиране

Европейската комисия представи амбициозни планове да ограничи използването на пластмаси

Линк: https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/sviat/2018/01/19/3114722_tochka_na_reciklirane/

Текст: Към всички обвинения за опитите на ЕС да регулира всевъзможни неща скоро може да се добави още едно - че се опитва да ни отнеме и блясъка на живота. Една от целите на новата стратегия за пластмасите, която беше публикува от Европейската комисия в сряда, е забраната на микропластмасите като потенциално вредни за човешкото здраве. А именно те са основна съставка в броката, който бляска от маникюра или гела на всички парти хора.

Новата стратегия цели да ограничи еднократното използване на пластмасите и да намали пластмасовите отпадъци, които замърсяват околната среда. И микропластмасите са само част от проблема. Идеята е да се намери цялостен подход, при който пластмасите да се произвеждат така, че по-лесно да се рециклират, а тези, които не могат да бъдат преработени, да бъдат ограничени. "Сега както политиците, така и обществото като цяло са наясно, че имаме сериозен проблем", обяснява комисарят по околната среда, морските въпроси и риболова Кармену Вела пред "Капитал".

Море от пластмаса

Една от най-силните метафори, които повеждат битката срещу пластмасите е, че през 2050 г. теглото на пластмасата в световния океан ще изравни теглото на рибата в него (прогнозата идва от Ellen MacArthur Foundation). Въпреки че това едва ли е възможно да се прогнозира (все още няма метод, който може да каже колко е рибата в океана), плаващите острови от пластмаси са вече познати от много документални филми за тях. Разрастването им води до все по-често попадане на микрочастици в рибите, които след това намират път и до хранителната верига на хората.

Европейската комисия обаче набляга най-вече на икономическата полза от преработката на пластмасите. Според изчисленията на нейните експерти едва 5% от вложената стойност в опаковките бива оползотворена, ако те се изхвърлят след употреба и се изнесат за трети страни. На теория, ако произвежданите годишно в ЕС 26 млн. тона пластмаси се преработват, ефектът върху въглеродните емисии би се равнявал на това 26 млн. коли да спрат да се движат (т.е. страна като Испания да

престане да кара автомобили). Това не само ще допринесе за мерките срещу климатичните промени, но и рязко ще намали вноса на петрол.

Пластмасите освен това са ценен ресурс за индустрията и ненапразно самите бизнес асоциации са привърженици на по-голямото ѝ рециклиране. Например Цветанка Тодорова, председател на УС на "Браншова асоциация "Полимери" (БАП), казва пред "Капитал", че БАП подкрепя "действия, насочени към преодоляване на изхвърлянето на пластмаси в околната среда, увеличаване на рециклирането и повторната употреба и насърчаване на иновациите".

По-високата преработка на отпадъчния продукт ще създаде и нови работни места и ще се отрази положително на търговския баланс на страните членки. В момента 1.5 млн. души в ЕС са заети в пластмасовия бранш, а компаниите генерират общо 350 млрд. евро продажби. ЕК смята, че поне още 200 хил. души могат да намерят работа в сектора.

"Трябва да гледаме на пластмасовите отпадъци не като на боклук, а като на ресурс, сега ние го изнасяме за страни, които всъщност са ни конкуренти", посочва Вела. Като цяло ЕК изчислява, че страните членки губят по 100 млрд. евро годишно заради това, че не преработват пластмасовите си отпадъци.

Защо точно сега?

Според комисар Вела стратегията е предложена като част от усилията за по-широко разпространение на кръговата икономика, т.е. за максимално използване на ресурсите, която намира все по-добър прием сред европейците. Сегашният курс на ЕК срещу пластмасата обаче отчасти е предизвикан от влязлата в сила в началото на тази година забрана за внос на пластмасови отпадъци в Китай – най-големият пазар за такъв боклук. Това вече води до натрупване на отпадъци в страните от ЕС, които в момента рециклират едва 25% от произвежданите в тях пластмаси.

Кризата с пластмасовия боклук създава и възможност за местната индустрия. Тъй като цената на отпадъка рязко пада, заради намалялото глобално търсене става икономически изгодно той да се преработва и в Европа. "Това е положителен външен икономически шок", смята вицепрезидентът на ЕК Юрки Катайнен.

Как ще стане това

Една от основните причини за ниското ниво на рециклиране на пластмасите е, че при производството им не е помислено за това. Често в тях се влагат опасни компоненти, което прави преработката рискована. Друга причина е, че все още липсват стандарти за сортиране – често биоразградими пластмаси се смесват с обикновени, което прави тяхното превръщане в компост невъзможно.

В стратегията (която не е законодателен акт, а намерение) се предвижда например до 2030 г. пластмасата, използвана за опаковки, задължително да бъде рециклируема. За други продукти се планира забрана – например за използването на микропластмасите в козметиката и боите. В случая ЕС, който често е обвиняван, че свръхрегулира всичко, всъщност изостава. Такава забрана беше въведена в САЩ

през 2015 г. (и остана неотменена от настоящия президент Доналд Тръмп). В Европа това направи наскоро Великобритания, а Белгия обяви, че също ще въведе забрана.

Стратегията включва и въвеждането на изисквания продуктите да се създават така, че да позволяват по-лесно рециклиране по общоевропейски стандарти за отпадъците. Както каза Катайнен при представянето на документа в Страсбург, целта е да се създаде общ пазар за пластмасови отпадъци.

Ще бъде ли натоварен потребителят

Един от ефектите на повечето стратегии на ЕС е, че целят положителни резултати, но в краткосрочен план често натоварват потребителите с допълнителни разходи. "Разбира се, това [новите изисквания] ще доведе до неизбежни и разнородни нужди от инвестиции от страна на бизнеса - за оборудване, за изследвания за влияния на нови опаковки върху храните, както и не на последно място за образователни или разяснителни комуникационни кампании към потребителите", смята Йолита Ботева, маркетинг мениджър на "Обединена млечна компания". Ботева обаче подчертава, че компанията смята подхода към пластмасите за правилен.

Вела казва, че в случая част от очакваните разходи могат да бъдат избегнати. Например, ако се намали оцветяването на използваните пластмасови опаковки, това лесно ще подобри тяхното сортиране. Комисарят допълва и че ЕС ще подкрепи изследванията в областта до 2020 г. с 200 млн. евро, така че да бъде намерено икономически изгодно решение.

Комисарят признава, че ако компаниите бъдат натоварени с нови ангажименти, те в крайна сметка ги прехвърлят на потребителите. Но ако последните получат повече информация, те могат да спестят част от тези разходи, като променят поведението си. Един от примерите, който често се дава, е с бутилираната вода, която може да се замени с вода от чешмата. Франс Тимерманс, вицепрезидентът на ЕК, пък дава пример с пластмасовите сламки. Тяхното ползване лесно може да бъде избегнато, ако на децата се обясни, че разграждането им отнема около 300 години, в които те ще замърсяват природата.

Вела има съмнения и по отношения на данъците върху пластмасите, които често се предлагат, за да се ограничи тяхното използване (в момента подобни мерки се обсъждат във Великобритания). "Трябва да се замислим дали трябва да облагаме нещо, което е вредно, вместо да го забраним", казва той и обяснява, че евентуалното облагане трябва да става след добро обмисляне.

Само преди седмица комисарят по бюджета Гюнтер Йотингер предложи въвеждането на общоевропейски данък върху пластмасите. Идеята е с него да се финансира част от отворилата се дупка в бюджета на ЕС след очакваното напускане на Великобритания. Доскоро общоевропейските данъци бяха табу не само защото Лондон беше твърдо против. Страните членки никога не са желали да дават повече самостоятелност на европейските институции, така че този финансов полет на мисълта едва ли ще продължи още много.

Мерките на ЕК срещу пластмасата не са толкова крайни, както например срещу въглищата. Но със сигурност Брюксел би искал пластмасата да изгуби настоящия си блясък.

Източник: Класа

Заглавие: Как ще се обесим на полимерна паяжина и защо са благословени купувачите на старо

Линк:<http://www.class.bg/%D0%B1%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%80%D0%B8%D1%8F/%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82%D0%B0%D1%80%D0%B8/item/391871-%D0%BA%D0%B0%D0%BA-%D1%89%D0%B5-%D1%81%D0%B5-%D0%BE%D0%B1%D0%B5%D1%81%D0%B8%D0%BC-%D0%BD%D0%B0-%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D0%B8%D0%BC%D0%B5%D1%80%D0%BD%D0%B0-%D0%BF%D0%B0%D1%8F%D0%B6%D0%B8%D0%BD%D0%B0-%D0%B8-%D0%B7%D0%B0%D1%89%D0%BE-%D1%81%D0%B0-%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D0%B3%D0%BE%D1%81%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%B5%D0%BD%D0%B8-%D0%BA%D1%83%D0%BF%D1%83%D0%B2%D0%B0%D1%87%D0%B8%D1%82%D0%B5-%D0%BD%D0%B0-%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%80%D0%BE#.XEIbm397IPY>

Текст: Има хора, които са далновидни и за лошите неща. Макар че това може да е ценно качество (в природата да са оцелявали провиждащите тигъра индивиди), близките на този тип човеци се ядосват, че им говорят неприятни неща. Такива мисли те връхлитат в супермаркет. Локацията няма значение, защото от Банишора до Калкута проблемът е един и същ.

Трябва ли някоя въображаема планетарна Касандра да го каже, че сме обречени да се заринем в собствения си боклук? Като катерици, които си пълнят хралупата с черупки. Какъв ти „нулев отпадък“ (модерно понятие във връзка с природосъобразен начин на живот)? Та ние не сме способни дори наполовина да намалим потреблението на полиетилен, на пластмаса, което се е просмукало в ежедневието ни. В плен сме на една полимерна паяжина, в която накрая ще се обесим.

Влизаме който е да е произволен супермаркет, моделът е: кесийка – тук, кесийка – там (че и „ще ви сложа две, да не протече!“), пластмасова тарелка за пет маслинки; въобще и след най-елементарния продукт често остава призракт на пластмасата, който дълго ще броди след нас.

И няма значение скъпи или евтини ще са продуктите – от гаудата до имитирация продукт повечето неща са завити в кесийка, която си занасяме къщи, а после практично я сгъваме и хвърляме. И така тя изчезва от кръгозора ни.

А мебелите? Не сме чак толкова по-различни от много държави, но и тук се отличаваме с изостаналост. За милионна София има няколко фирми, които се занимават с рециклиране на мебели. Да, за изхвърляне на мебели има много. Една от тях, в разговор по телефона, звучеше много ентузиазизирано в отговор на въпроса може ли да съдейства за рециклиране на няколко стола. При породения ми от любопитство въпрос как точно рециклират мебелите, отговорът бе: "Ами носим ги на бунището".

Впрочем, наскоро добре известна мебелна корпорация започна да приема в свой офис в Австралия мебели, които собствениците иначе биха изхвърлили, и да изплаща ваучъри. Тактиката цели да се намали потокът от милиони мебели към бунищата.

Икономиката на рециклирането всъщност е бъдещето. Както и стоките втора ръка.

Това се отнася до много неща, сред които мебели, дрехи, детски играчки и др.

Единственото добро от бедността на българина е това, че е принуден да търси стоки втора ръка. И чиста икономичност и съобразителност, както и екологичното съзнание могат да бъдат причина човек да се обърне към този вид потребление. Защо ни е нужно да носим една дреха, задължително идваща от първата брънка на целия производствен процес, потребяващ много ресурси?

Според Шведския институт за изследване на околната среда (2015 г.), потребителите, които купуват втора ръка – включително коли и мебели, допринасят за спестяването на 12,5 млн. тона въглерод за година. Този обем газове е равнозначен на количеството, което би изразходил самолет Airbus 380, за да обиколи 1100 пъти земното кълбо. А самолетите са от най-големите замърсители.

Най-голямото количество спестени газови емисии според проучването е в резултат на купуване на втора ръка автомобили (10 млн. тона).

На следващо място идват стоките за дома (2,1 млн. тона), електроника (650 хил. т.) и артикули за спорт и хоби (170 хил. т.) и др.

Стимулирането на ремонта е основен двигател на икономиката на рециклиране. Отново Швеция е страната, в която в момента се обсъжда възможността за опростяване на данъци за онези граждани, които поправят например колелото си, дрехи и обувки, вместо да ги изхвърлят.

Относно цялостните политики на рециклирането и индустрията, опираща се на потреблението втора ръка, отделни хора, компании и дори държави правят стъпки в тази посока, но е нужно много повече. Нужно е репрограмизиране и на логиката на производството

Световноизвестна компания неотдавна създаде бутилка за шампоан, 25 % от която е рециклирана от изхвърлена пластмаса по плажовете. Компания за спортни стоки направи обувка изцяло от пластмасови отпадъци в океана. Техен конкурент, независимо дали с цел да не остава по-назад, също започна да произвежда продукти,

които могат да се ползват повторно за направа на други обувки или дрехи. Друга компания същевременно се ангажира да направи до 2025 г. всичките си пластмасови опаковки годни за повторна употреба, рециклиране или разграждане... Разбира се, има нужда от много повече.

Макар че домакинството ни не е равнозначно на производствената инфраструктура на една компания, и то има важно участие в замърсяването или поддържането на околната среда. Ние също можем да се замислим какво например да направим със стара мебел – как можем да я рециклираме, поправим, видоизменим и т.н. С всичко, като се започне от храненето, и се стигне до дрехите и ползването на битови предмети и консумативи, влияем много силно на природата.

Да влезем отново в столичния супермаркет. На поточната лента се редят тарелка след тарелка, като коруби на костенурки хищници (нали тази пластмаса реално изядва живота на истинските костенурки в океаните). Жена и момиченце щастливо увиват живо цвете в две найлонови торбички. Ужасно е бъдещето ни, ако нещо не се промени.

В ЕС вече сериозно придвижват закони. Обаче как индустрията ще приеме и ще се нагоди (ще има ли предприемчиви компании у нас и по света, които ще пренапишат историята, давайки алтернатива на опаковките?

А ЕС не е целият свят. Патетично звучи, и битово, но дотам я докарахме – това (трябва да) е една от битките на днешния човек – срещу пластмасата, кесийките. Дон Кихот е щастливец. Нещата са така устроени, че въздържането от една кесийка или смотана тарелка може да създаде неудобство и изисква изобретателност.

Ювал Ноа Харари, нашумелият автор на “Хомо Сапиенс”, книгата за човешката история, казва, че като се поеме веднъж по един път, няма алтернатива.

Наистина ли обаче е така и по отношение на замърсяването, причинено от нашето потребление?

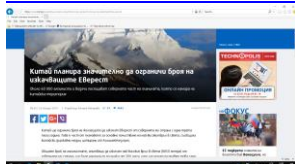
Алтернатива не може да няма, защото в противен случай и самият път ще изчезне.

Източник: Дир.бг

Заглавие: Китай планира значително да ограничи броя на изкачващите Еверест

Около 60 000 алпинисти и водачи посещават северната част на планината, която се намира на китайска територия

Линк: <https://dnes.dir.bg/svyat/kitay-planira-znachitelno-da-ogranichi-broya-na-izkachvashtite-everest>

Текст: Китай ще ограничи броя на желаещите да изкачат Еверест от северната му страна с една трета тази година. Това е част от плановете за основно почистване на най-високия връх в света, съобщиха китайски държавни медии, цитирани от Асошиейтед прес.

Общият брой на алпинистите, опитващи да изкачат най-високия връх в света (8850 метра) от северната му страна, ще бъде намален до по-малко от 300 души и те ще могат да правят това само през пролетта.

Усилията за почистването ще включват връщането на телата на алпинистите, загинали в планината на над 8000 метра височина.

Еверест е разположен отчасти в Китай и в Непал. Всяка година около 60 000 алпинисти и водачи посещават северната част на планината, която се намира на китайска територия.

Пекин е изградил пунктове за сортиране, рециклиране и декомпостиране на боклука, който включва кенове, пластмасови торбички, оборудване за печки, палатки и кислородни бутилки.

От непалската страна организаторите на планинските експедиции снабдяват алпинистите с огромни торби за боклук през пролетния сезон за изкачване. В тях те събират отпадъците, които след това могат да бъдат транспортирани с хеликоптери обратно в базовия лагер.

Еверест взема многобройни жертви всяка година, често в "мъртвата зона" над 8000 метра, където въздухът е твърде рядък, за да се поддържа човешкият живот.

Източник: [News.bg](https://news.bg)

Заглавие: Светът трябва да използва повторно материалите, за да се спаси

Линк: <https://news.bg/int-economics/svetat-tryabva-da-izpolzva-povtorno-materialite-za-da-se-spasi.html>

Текст: Повечето от милиардите тонове материали, които светът използва всяка година, трябва да бъдат рециклирани и използвани повторно, за да бъдат удържани климатичните промени под контрол, предупредиха изследователи, цитирани от "Ройтерс".

Само около една десета от 93-те милиарда тона материали, които се използват годишно, включително минерали, метали, изкопаеми горива и биомаса, се

употребяват повторно, се казва в доклад на социалната компания Circle Economy, чието седалище е в Амстердам.

Главният изпълнителен директор на компанията Харалд Фридъл коментира пред "Ройтерс", че по-ефективното използване на тези ресурси може да помогне да се избегне надхвърляне на целите, заложи в Парижкото споразумение за климата от 2015 г. за ограничаване на средното покачване на глобалните температури до "доста под" 2 градуса по Целзий, а в идеалния случай до 1,5 градуса над равнищата от преиндустриалната епоха.

Според доклада на Circle Economy 62 процента от емисиите с парников ефект, с изключение на земеделието и горското стопанство, се изхвърлят в атмосферата по време на добива на материали, преработката им и производството на стоки.

За справянето с климатичните промени, политиките на правителствата досега се съсредоточаваха върху възобновяемата енергия, повишаване на енергийната ефективност и спиране на обезлесяването, се посочва в доклада.

Количеството на материалите, които светът използва, се е утроило от 1970 г. и може да се удвои до 2050 г., ако не се предприемат действия, показват оценките на ООН.

За да се намалят отпадъците и емисиите с парников ефект, икономиките трябва да се стремят да бъдат "кръгови" чрез повторно използване на продуктите, подчертава Фридъл.

"Да направим нещата кръгови може да е болезнено - от промяната на потребителските и бизнес навици до казването на страните да въведат правилните регулации - но е осъществимо", добави той.

В Азия бързоразвиващите се икономики и урбанизацията водят след себе си огромни инвестиции в строителството и инфраструктурата, предлагайки шансове за насърчаване на кръгова икономика, коментира още Харалд Фридъл.

В Европа докладът призовава страните да максимизират стойността на съществуващите сгради, като удължат техния жизнен цикъл, да подобрят енергийната ефективност и да намерят нови приложения за тях.

Докладът очертава три широки плана за преминаване към кръгова икономика. Използването на продукти трябва да е максимизирано, като например чрез споделяне на автомобили или задържане на превозни средства за по-дълго време.

Рециклирането и намаляването на отпадъците също е от ключово значение, както и използването на естествени, нисковъглеродни материали в строителството, като бамбук и дърво вместо цимент.

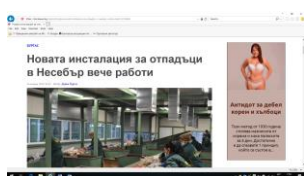
Правителствата трябва да приемат планове за данъчно облагане и бюджетни разходи, които насърчават кръговата икономика, увеличавайки данъците върху емисиите с парников ефект и прекомерното производство на отпадъци, като същевременно ги намаляват за труд, иновации и инвестиции, се подчертава в доклада.

Финансовите стимули, които насърчават прекомерното използване на природни ресурси, като например изкопаеми горива, трябва да бъдат премахнати.

Източник: [Дир.бг](http://dir.bg)

Заглавие: Новата инсталация за отпадъци в Несебър вече работи

Линк: <https://dariknews.bg/regioni/bugas/novata-instalaciia-za-otpadyci-v-nesebyr-veche-raboti-2142462>

Текст: В община Несебър официално бе открита новоизградената инсталация за предварително третиране на смесени битови отпадъци.

На церемонията присъстваха Николай Димитров, кмет на община Несебър, Янчо Илиев, зам.-кмет на община Поморие, Димитър Бойчев, народен представител, Видьо Видев изпълнителен директор на Екобулсорт ЕАД. Официални гости на събитието бяха Ивелина Василева, председател на парламентарната комисия по околната среда и водите, Николай Кънчев, заместник-министър на околната среда и водите и Вълчо Чолаков, областен управител на област Бургас.

Инсталацията за предварително третиране на смесени битови отпадъци се намира на територията на Претоварна станция за отпадъци (ПСО) - Несебър в землището на с. Равда, местност „Мерата“.

Съоръжението е разположено в две халета с обща площ 2 160 кв. м. То е проектирано и изградено по такъв начин, че да не се допуска замърсяване на околните пространства с битови отпадъци.

Към момента на инсталацията се обработват битовите отпадъци на община Несебър /около 40 000 тона годишно/. Капацитетът ѝ обаче може да достигне до 120 000 тона/годишно при непрекъснат 3-сменен режим на работа. Проектният капацитет на машините е 25 т/ч.

Направените инвестиции за изграждане на съоръжението и съпътстваща инфраструктура са в размер на 5 млн. лв.

За експлоатацията на инсталацията в зависимост от сезона е необходим екип от 120 човека при летен режим на работа и 40 човека - при зимен.

Технологичното оборудване включва транспортъори за придвижване на отпадъците, машини за разделянето им на фракции (вибрационно и барабанно сито), магнитни сепаратори (за отделяне на метали), автоматични балиращи машини. Внедрените

технологични решения оптимално съчетават предимствата на ръчното и машинно сортиране на отпадъци.

Подредбата на оборудването и организацията на работа на инсталацията позволяват гъвкавост при избора на видовете оползотворими материали, които ще се отделят при работа. Освен смесени битови отпадъци на инсталацията може да се сортират и разделно събрани отпадъци.

Също така в зависимост от качеството на входящия поток материали има възможност да се избират различни режими на работа, чрез което се постига максимална ефективност при сортирането на отпадъци.

На инсталацията е планирано да се отделят всички видове рециклируеми материали - безцветни и цветни фолия (LDPE), смесена хартия, велпапе, PET бутилки, разделени по цветове, HDPE, PP, стъкло, цветни и черни метали, като и фракции материали подходящи за оползотворяване чрез различни технологии.

Възложител на проекта е община Несебър, а изграждането на обекта е финансирано и осъществено от ДЗЗД Екосорт Несебър, където дружеството Екобулсорт ЕАД е основен съдружник, като и собственик на технологичното оборудване на съоръжението.

Проектът е реализиран във връзка с избора на ДЗЗД Екосорт Несебър за изпълнител след проведена процедура за възлагане на поръчка "Предоставяне на услуги по предварително третиране на смесени битови отпадъци, генерирани на територията на община Несебър".